

פרשת וארא

וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה' (ו, ב)

יש לדייק, למה התחיל הכתוב בלשון וידבר "אלהים" & שהיא מידת הדין, וגם התחיל בלשון "וידבר", שהוא לשון קשה (כפי שפירש רש"י 'דיבר איתו משפט, על שאמר למה הרעותה לעם הזה). ומסיים הכתוב בלשון ויאמר אליו אני ה' שהיא מידת הרחמים, וגם "ויאמר" היא לשון רכה.

אלא שמעתי מאת כ"ק מרן אדמו"ר ממישקולץ שליט"א לבאר בהקדם דברי הבעש"ט הק' ע"זי, שאמר: אדם צריך לדעת, אפילו כשהוא במצב של הסתרת פנים ח"ו, כלומר, כשקורים לו דברים שאינם מובנים לו כלל, ונראים לו כחושך על פני תהום, גם אז צריך הוא לדעת שהכל מאיתו יתברך, וגם אז הקב"ה עמו. כי גם ההסתרת פנים זה מאיתו יתברך שמו. ועל ידי זה, שאדם יודע שגם בתוך ההסתרת פנים נמצא הקב"ה, אז נמתקים ממנו כל הדינים ומתבטל ההסתרה.

וזה מה שאומר ה' יתברך (דברים א"ל ח"י,) בתוכחה, "ואנכי הסתר אסתיר פני" & שאני יסתיר מעם ישראל, שלא ידעו שגם בהסתרת פנים אני נמצא עמם, כי לו היו יודעים ומאמינים בזאת היו מתבטלים מעליהם כל הדינים. עכת"ד הבעש"ט הק'.

ועל פי זה פירש מרן אדמו"ר שליט"א את הכתוב: "וידבר אלקים" שתדע שגם מידת הדין והלשון קשה ו ההסתרת פנים שאתה אומר "למה הרעותה לעם הזה", היא בעצם "ויאמר אליו אני ה'" & מידת הרחמים. שאני הקב"ה נמצא שם, וזה בא מאיתי יתברך שמו. ובזה שתדע זאת, יתהפך מידת הדין שהיא אלוהים ל' ה' "שהיא רחמים. ומדיבור שהוא לשון קשה", ל"ויאמר" שהיא לשון רכה.

מקור: פנינים